

מקור: 1234567

בלוי ז"ל, שזירז בשעתו להשיג עבורו רשיון עלייה לארץ ישראל, כשבמהלך ההלוויה נפגש פעם יחידה עם הגאון מטשיעבין זצ"ל.

באותם ימי בראשית של ב"ב, אירע לרבינו נס גדול. לילה אחד שכב ע"ג ספסל במרפסת לפני ביתו ב"גבעת רוקח", מעוטף בסדין לבן, ושומר הלילה מרחוק חשבו למחבל וירה לעברו, אך החטיא את המטרה...

בכפיפה אחת עם גיסו בעל "קהלות יעקב"

בשנת תש"ז עבר רבינו לגור בשכונת "זכרון מאיר". בבית זה, היה בו בית מדרש קטן, ומקוה קטן, שבו היה טובל את כל כליו לאחר הפסח, כי היה נוהג למכור את כל כליו לגוי בערב הפסח, מכירה גמורה. גיסו מרן הקה"י כותב בא' ממכתביו: "אצלינו זה הרבה שנים שאני מתנה למכור רק ממשות שעל הכלים והבלוע שבכלים, ומלפני כן לא ידעתי כלל שיש נוהגין למכור גוף הכלים, רק שבערך לפני כ"ה שנה ראיתי מרן זצללה"ה מוליך

הבחורים שטיפלו בנער זה, פנו אלי שאלך לשאול את רבי יחזקאל לעויןשטיין זצ"ל, שהיה גר אז בירושלים, כדת מה לעשות? המשגיח זצ"ל העמיק בשאלה שהבאתי לפניו, ולבסוף הפטיר: תשאל את ה'חזון איש! לקחתי את הבחור ונסענו לב"ב. את הבחור השארתי בביהמ"ד שבבית רבינו, ואני נכנסתי לקודש פנימה. הצעתי בפניו את כל העניין, ומיד הגיב: לא היה לכם את מי לשאול בירושלים כי באתם לשאול אותי? ואמרתי שהייתי אצל המשגיח זצ"ל והוא שלחני לכאן, ואז היתה הרצינות ניכרת על פניו.

ואז השיב רבינו בהאי לישנא: "זאת אומרת, שהבן יעזוב אבא חולה, ולא יבוא אליו, ועוד שאני אמרתי ככה. איך יכול אני לומר כדבר הזה?" והורה, שהבחור ישוב לביתו. העזתי פני ושאלתי: אבל אין אוכלים שם כשר וגם שמירת השבת אינה על הצד היותר טוב?... והשיב: שישתדל לאכול כשר... ומיד שאל: הבחור נמצא כאן? ואמרתי: הן, הוא בביהמ"ד, ואז נכנס הבחור ואמר לו רבינו בעברית: "סע הביתה, ותשתדל לחיות חיי עיר ולא חיי מושב הקרויים מתים!"

לתת הוראה לעזוב אבא חולה, לא יכול היה רבינו, אלא שיש בעיות הלכתיות קשות, על כך הורה שיחפש דרכים כדי לפותרן!!!

מספר הרב לוי שיינין: בחור משיבת תפא"צ קיבל מברק מהבית שאמו בבית-חולים ושיבוא הביתה. הגרמ"י ליפקוביץ שליט"א שלחני עם אותו בחור לשאול את החזו"א, (כמדומה שתחילה שאל אם יש לבחור עוד אחים ואחיות), ושאל: מי חתם על המברק? והשיב הבן: אבא. "אם כן", אמר, "צריך לנסוע!" והוסיף: שלח היום מברק שתבוא מחר (זה היה עקב השעה המאוחרת, ועקב הנסיעה הארוכה למקום מגוריו). הוא אף הוציא את העט וניסח לבחור נוסח המברק שישלח הביתה, בזה"ל: **אחשוב לבוא למחר!**

כל כליו למקטון ועד גדול לטבול במקוה אחר הפסח, נודעתי על דבר זה" (כתבי קה"י החדשים סי' קי"ב). ואמנם לאחר שראה כי הטירחה גדולה להטביל את כל הכלים לאחר הפסח, התיישב בדעתו כי במכירת הבלוע שבכלים לגוי סגי, ואין צריך למכור את הכלים עצמם, והפסיק מנהגו זה (ספר "תולדות יעקב").⁴

מרן בעל קה"י זצ"ל, נקרא לבוא לדור בצוותא חדא עם רבינו, כאשר מתבטל התבטלות מוחלטת בפני רבינו. כל רצון, כל דיבור, של רבינו, היה נעשה ע"י גיסו לאלתר ובזריזות מדהימה ללא שום פקפוק והרהור. פעמים כשהיה גיסו מתקשה באיזה ענין או סוגיא אחת כמה ימים לפותרה, היה נכנס לחדר רבינו ומבקשו ללמוד ביחד את הענין עד שנתבהרו הדברים. רבינו וגיסו, לא נהגו להזיז את השעון בעת שהונהג שעון קיץ, והיו אומרים: הכי כל שגעון שיעלה בראשם אנו צריכים לעשות אחריהם?...

"הנני להודיע נאמנה", כותב בעל קה"י בא' ממכתביו, "כי מה שאמרו עלי שהייתי איש סודו של מרן רבינו הגדול החזו"א זצלה"ה ושכל מצפוניו גלוי לפני, אינו נכון כלל וכלל, כי אמנם דרתי הרבה שנים עם כ"ק זצלה"ה בבית אחד, אבל לא זכיתי להתבשם מתורתו הרבה, כי בעוה"ר הנני קשה השמיעה והיה צריך להתאמץ לדבר אלי בקול, ואני ידעתי את מכאוביו וחולשתו הגדולה בצירוף רוב יגיעתו העצומה בתוה"ק, וחסתי על בריאותו והטרדתו מעיונו, ואין בידי להשיב על הערות מעכ"ת בתורת עדות משמו זצלה"ה" (כתבי קה"י החדשים סי' כ"ה).

הגאון ר' שאול ברזם זצ"ל, חתן מרן בעל קה"י, סיפר שפעם ישב אצל החזו"א רב מארה"ב, ובתוך הדברים נכנס ה"קהלות יעקב" לחדר ליטול איזה דבר, והחזו"א תיכף קם לכבודו. בראותו כי היושב לפניו לא קם כהלכה, גער בו החזו"א לאמור: מדוע אינך עומד, הלא יש לו דין תלמיד חכם דאורייתא! ומוזה למד הרב הנ"ל כי יש לברך על הקה"י ברכת שחלק מחכמתו ליראיו, וכך עשה. הגר"נ לסמן זצ"ל העיד שאמר לו החזו"א על גיסו שהוא ת"ח אמיתי, משום שחזן מלימוד התורה אינו יודע דבר...! (ס' "תולדות יעקב").

4. ועיין בחזו"א (או"ח סימן קי"ז סקט"ו) שגם את הבלוע א"צ למכור, וסגי שמצניע הכלים. ועי' כתבי קה"י החדשים סי' קי"א - קי"ב. בהזדמנות התבטא: מכירת הבלוע שבכלים כמכירת צלצול הפעמון! (מהגרש"ז אולמן שליט"א).